AKBABA

İngiliz — Haşmetlû İmparator Hazretleri bu şemsiye altında bulundukça, İtalya tarafından ıslatılamıyacaklarından emin olsunlar!

Zevcinin aşkını muhafaza için

Mücadele ediyor !

Meşhur bir sinema yıldızı: «Hiç bir erkeği muhafaza için mücadeleye girişmek zahmete değmez» diyor. Halbuki, bir çok kadınlar bu fikirde değildirler. Onlar, zevcelerinin başka kadınlar üzerindeki dikkat nazarlarını kemali haşyetle takip ederler. Fakat bunlar aynaya bakarak biraz da kendi kabahatleri olduğunu biliyorlar mı?

Bir erkeğin, beyaz ve yumuşak bir cildi, taze ve genç bir teni takdir nazarlarile seyretmesi pek tabiîdir. Bir kadın, yüzünün buruştuğunu, güzelliğinin solduğunu görünce evvelâ zevcinin nazarı dikkatini celbedecek bir genç kız tazeliğini iktisap etmek çaresine tevessül etmelidir ki, bu hali hazırda her kadın için kolay ve mümkündür. Her akşam yatmazdan evvel yalnız pembe rengindeki TOKALON kremini kullanınız.

Siz uyurken ensacınız üzerinde icrayı tesir ederek yüzün zayıf düşmüş adalelerini kuvvetlendirir, buruşukları giderir ve cildi gençleştirir. Sabahleyin yüzünüzde husule gelen şayanı hayret tebeddülü nazarı takdirler seyrediniz. Gündüz için beyaz rengindeki (yağsız) TOKALON kremini kullanınız.

Bu krem münbasit mesamatı sıklaştırır. Ve bütün siyah benleri kaybettirir. Bu gençleşme tedavi tarzı sayesinde zevcinin aşkını yeniden kazanmağa muvaffak olmuştur.

O artık hiç dans edemiyordu ?

İltihaplı ve ıstıraplı ayaklarile ne dansedebiliyor ne de müthiş ıstıraplara katlanmadan küçük bir gezintide bulunabiliyordu.

Şikâyet ettiği bir arkadaşı ona, akşamları derununda kâfi miktarda RADİO-SALTS tozu ilâvesile sıcak suda ayaklarını banyo etmesini tavsiye etmişti. Bu tavsiyeyi nazarı itibara alarak muntazam banyolara başladı. Sekiz gün nihayetinde artık kendini tanıyamıyordu. Ayakları hafiflemiş bütün ıstırapları zail olmuş bir halde dansediyor, koşuyor ve hiç bir yorgunluk hissetmeden bütün sevdiği sporları yapıyor. RADİO-SALTS tozunun muntazaman istimali sayesinde veca ve ıstırap veren nasırları da yumuşatıp kökünden söküp çıkarmaktadır.

Ayaz!

Gün batar batmaz, her tarafa serin gölgeler çöküyor! Rüzgâr, ceketleri, pardesüleri geçip vücudumuza işlemekte! Kapıdan içeri girerken sırtınızda bir ürperme beliriyor! Oturuyorsunuz: Gözlerinizde yanma, avuçlarınızda ateş!

ÜŞÜTTÜNÜZ!

Korkmayınız.. Telâş etmeyiniz! Fakat bir şartla: Evinizde bir tane

E. NEŞET
Kinini

Varsa!.. Çok değil, bir paket E. Neşet **kinini**, vücudunuzu gripe, nezleye, soğuk algınlığına, sıtmaya karşı sigorta etmek için kâfidir!

Dr. İHSAN SAMİ

BAKTERIYOLOJI

Laboratuvarı

Umumî kan tahlilâtı, frengi noktai nazarından (Wasserman ve Kan teamülleri) kan küreyvatı sayılması. Tifo ve ısıtma hastalıkları teşhisi, idrar, Balgam, cerahat, kazurat ve su tahlilâtı, Ültra mikroskopi, hususî aşılar istihzarı. Kanda üre, şeker, Klorür, Kollesterin miktarlarının tayini.

Divanyolu No. 189 Tel. 20981

Yıl 13 — Cumartesi, **26** *Teşrinievvel 1935 — Sayı* **94**

Müessisleri :

Yusuf Ziya Ortac — Orhan Seyfi Orhon

ABONE : Türkiye için, yıllığı 500, altı aylığı 250, üç aylığı 125 kuruş

ECNEBİ : Seneliği 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 250 kuruş

ADRES : İstanbul, Ankara caddesi, AKBABA

Telefon : 22129 Sayısı 10 Kuruş

GÜRÜLTÜSÜZ BİR GÜN

Gürültü düşmanları dileklerine kavuştular: Satıcı narasından, tramvay çanından, otomobil kornasından uzak, gürültüsüz bir gün geçirdik... Bir sayım günü!

O gün, bütün sesler evlerine kapandı ve bütün dudaklarla ayaklar üstüne kapılar kilitlendi!

O gün, dağ sustu, deniz sustu, sokak sustu.. Eski (Takriri sükûn) kanununun ancak matbuatta görebildiği pürüzsüz bir sükût içinde hep sustuk!

Bu gürültüsüz günden sonra, içimde, gürültüye karşı sevgim bir kat daha arttı.

Gürültüyü sevmek, hayatı sevmektir. Beşik bağırır, tabut susar!

Gürültü düşmanları, sessizlik istemekte niçin acele ediyorlar?.. Her hayat yolunun sonu dilsiz bir çukur değil mi?

Bir şehir düşününüz ki, bütün ahalisi işaretle konuşuyor: El bağlıyarak, boyun bükerek, göz yumarak.. Böyle bir diyarın eski miskinler tekkesinden ne farkı vardır?

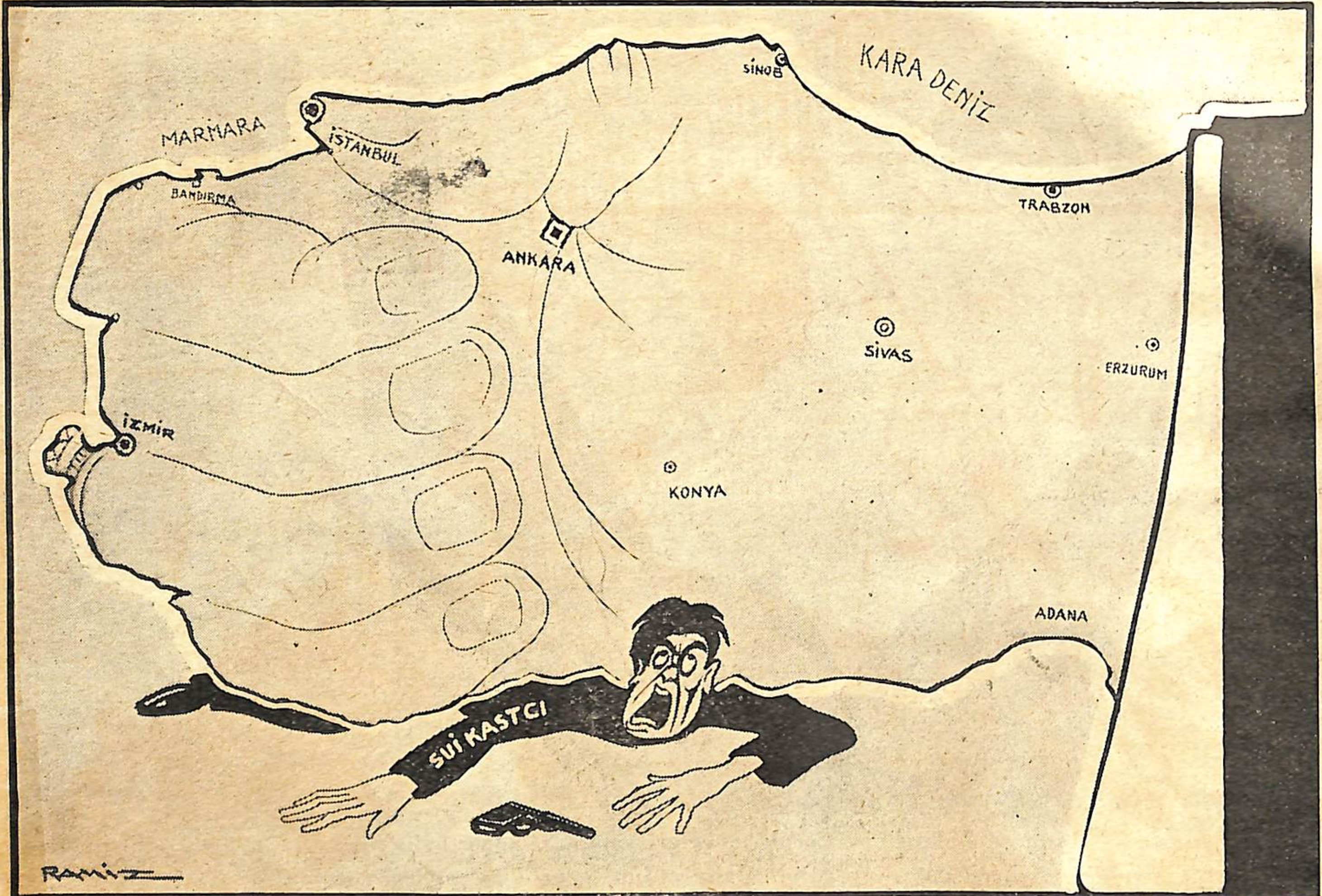
Motör homurtuları, kamyon gürültüleri, vapur düdükleri, müvezzi çığlıkları, radyo sesleri, konuşan ağızlar, gülen dudaklar.. İşte hayat!

Gürültü düşmanlığı, bir nevi medeniyet düşmanlığıdır. Gürültü istemiyen: Fabrika yerine çıkrık ister. Vapur yerine yelkenli ister. Tüfek yerine ok ister. Tayyare yerine pandomima ister.. Ve matbuat yerine de sansör ister!

Gürültüyü sevelim!

Yusuf Ziya

Suikast karşısında

Türkiye düşmanlara karşı demir bir yumruktur!

Son Gürlüğü

Üç aylık tekaüt aylıklarının dağıtıldığı yerde.

Bir pembe tülbentle bağlı yüzü bir tarafa çarpılmış, sol kolile sol ayağına inme inmiş kasketli bir ihtiyar bastonuna dayana dayana, sallana sallana gelirken kapıda dokuz on yaşlarında koca kafalı, lokma gözlü bir çocuk görür.

İhtiyar — Bak buraya. Sen bizim Hüseyin Efendinin oğlu Ali değil misin?

Çocuk «evet» makamında başını iki defa aşağı sallar:

— Ha....

İhtiyar — Öp elimi bakayım... Ben senin babanın eski arkadaşıyım? Baban da benim gibi böyle aylık sıkıntısı çekiyor mu?

Çocuk başını yukarı kaldırır:

Çocuk — Aah!

İhtiyar — Oh oh memnun oldum. Ev sahibi gene kavgaya geliyor mu?

Çocukta ayni hareket:

— Aah!

İhtiyar — Ne âlâ, ne âlâ. Romatizması nasıl? Gene sabahlara kadar bağırıyor mu?

Çocuk — Aah!

İhtiyar — Oh oh oh... Kışlık odun, kömür alamadım diye üzülüyor mu?

Çocuk — Aah!

İhtiyar — Oh oh oh. Anan gene çorap isterim, manto isterim, para isterim diye babanın kafasını etini yiyor mu?

Çocuk — Aah!

İhtiyar — Oh oh buna daha ziyade memnun oldum. Desene ki adamcağıza Allah son gürlüğü verdi. Darısı başımıza. Baban şimdi nerede?

Çocuk «bilmiyorum» demek ister gibi bir baş işareti yapar.

İhtiyar — Ne yapıyor?

Çocuk — .... Öldü.

Yıldız böceği

Fıkra

Hayırlı damat

İki eski dost karşılaştılar:

— Geçmiş olsun, azizim..

— Mersi... Bir şey mi var?

— Şey.. Sizin müstakbel kayınpeder...

— Ha, evet.. Evet.. İflâs etti zavallı adamcağız...

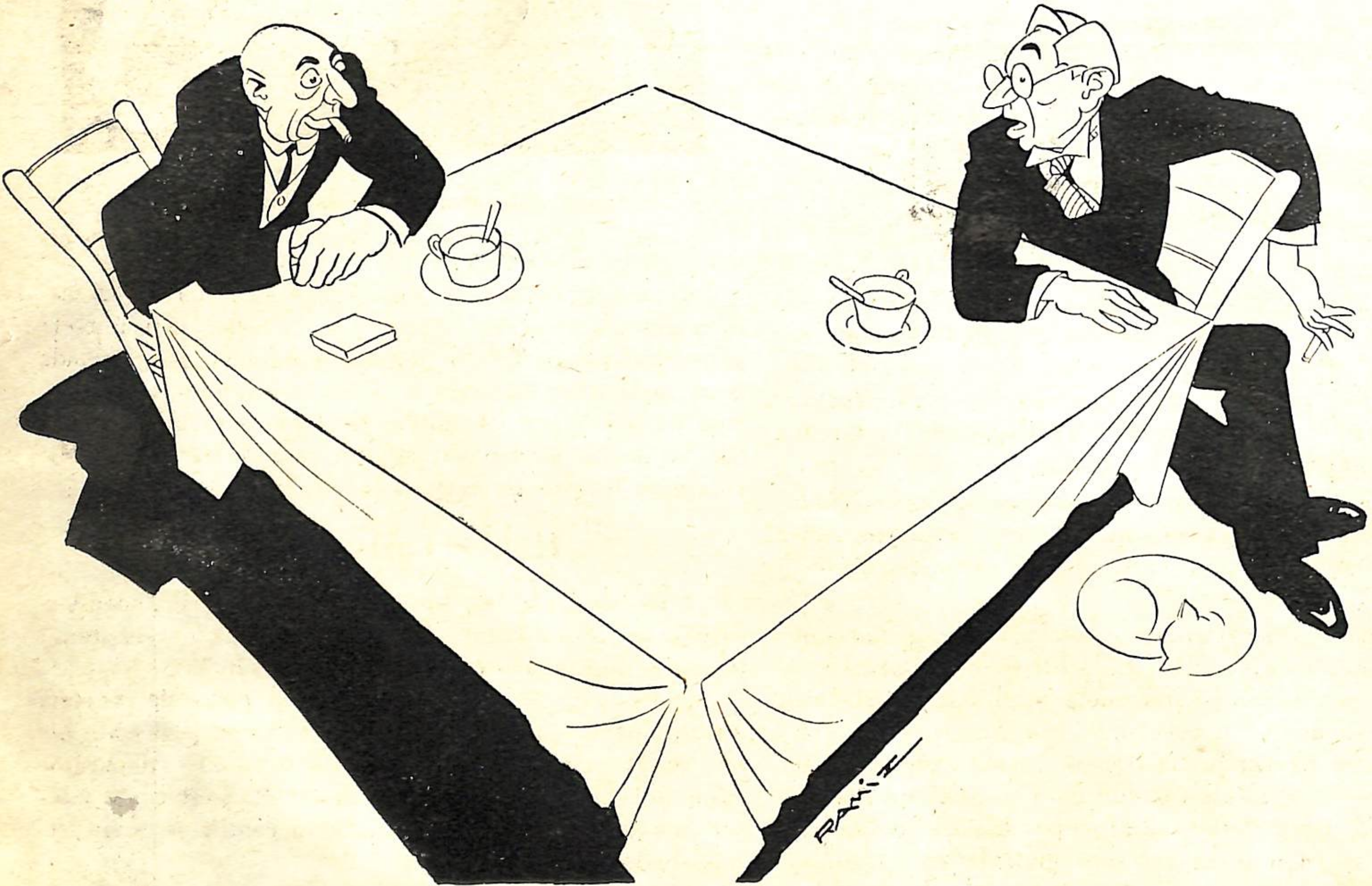
— Kim bilir nişanlın ne kadar üzülmüştür..

— Vallahi bilmem... Her halde öyle olacak...

— Nasıl?.. Nişanlın burada değil mi?..

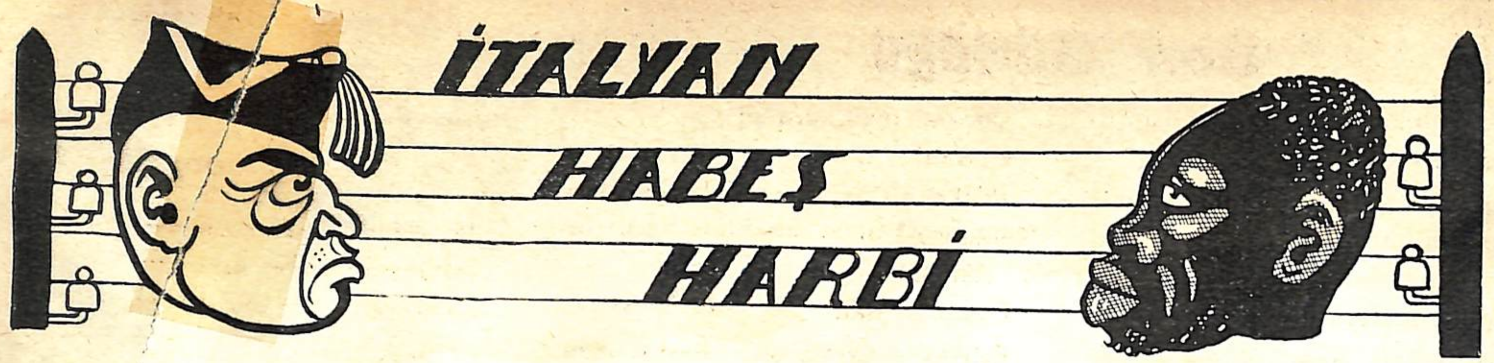
— Burada... Burada amma... Ben, bu haberi aldıktan sonra kendisini görmedim!..

— Üç sene evvel bir gazete almıştım.. Çocuk bahçeleri yapılacağından, halis süt satılacağından, lokantaların temiz olacağından bahsediyordu.. Dün bir gazete daha aldım, gene ayni şeyleri yazıyor!

— Kabahat sende, bu kadar sık gazete okunur mu?!

Habeş operatörler

Adivva (23 gece yarısı) — Bugün yeni açılan tıp fakültesini ziyaret ettim. Fakülte dekanı beni büyük bir nezaketle karşıladı ve bütün paviyonları gezdirdi.

Dahiliye klinikleri çok muntazam ve zengindir. Avrupanın dört bir tarafından getirtilmiş bir çok profesörler şimdiye kadar adı işitilmemiş bir takım Afrika hastalıklarının tetkikile uğraşıyorlar ve tıp tarihine yeni sayıfalar ilâvesine hazırlanıyorlar.

Dahiliye kliniği profesörlerinin Avrupalı olmalarına mukabil hariciye kliniğinin operatörler kadrosu hemen tamamile Habeşlerden teşekkül etmiştir. Bunlar bilhassa geceleri yaptıkları önemli kafa, kol, bacak, göğüs, kadın ameliyatlarında çok muvaffakıyet gösteriyorlar. Avrupa operatörlerinin beyaz gömlek giymelerine mukabil bunlar bilâkis sırtlarındaki beyaz gömleği de çıkararak çıplak çalışmaktadırlar.

Cenup cebhesinde

Valval 25 — Cenup cephesinde ileride yapılacak muharebeler için bir genel nüfus sayımı yapılmasına ihtiyaç hâsıl olduğundan bir kaç gün İtalyanların siperden dışarı çıkmamaları ve sayım memurlarını oldukları yerde beklemeleri emredilmiştir.

Italyanların şikâyeti

Harar 24 (Özel) — İtalyan başkumandanlığının son günlerde Uluslar Kurumuna gönderdiği bir şikâyetnamenin sureti elde edilmiştir. Bu şikâyetnamede ezcümle deniliyor ki: «Habeşlerin arkalarındaki beyaz gömlekleri çıkararak gece baskınları yaptıkları sık sık görülmektedir. Bunun hem muaşeret, hem de harp kaidelerine aykırı bir hareket olduğunu izaha hacet yoktur.

Çıplak vücutla sosyeteye girmek ancak yaz mevsiminde plâjlarda caiz olup başka hallerde hiç bir suretle tecviz edilemez ve hemcinslere karşı ağır bir hürmetsizlik ifade eder.

Bundan başka karanlıkta gece renginde vücutlarla hücum yapmak vahşiyane bir harp hilesi teşkil etmekte ve görünmiyen düşmana karşı adetâ gözü bağlı harbetmek mecburiyetinde kalan askerimizi mağdur mevkiinde bırakmaktadır. Kumandanlık Habeşlerin kullandıkları silâhlar üzerine de sayın uluslar kurumunun dikkatini çekmeyi vazife bilir. Harp aletleri aşağı yukarı malûmdur. Halbuki bunlar balta, demir parçası, sopa gibi aletler kullanmayı âdet etmişlerdir.

Bütün bunlar İtalyanın insaniyet adına ne kadar vahşi bir kavimle mücadeleye girişmiş bulunduğunu şüpheye mahal bırakmıyacak surette göstermektedir.

Mühim bir boks

İtalya kralile Habeşistan imparatoru ringte
[Foto : Akbaba]

Cenevre, 25 (Özel) — Habeşistan imparatoru şimdi buraya geldi. İtalya kralı da burada. Uluslar Kurumunda yaptırılan hususî bir ringte, iki hükümdar, şu dakikada boks yapıyorlar. Bu maç, on ikiler komitesinin kararı üzerine hazırlanmıştır. İki millet beyhude yere kırdırılmıyacak ve iki hükümdar çarpıştırılıp kazanan tarafın arzularına göre İtalya - Habeşistan davası halledilecektir.

Habeş Üniversitesi

Adisababa (23) — İtalyanların Habeşleri medenîleştirmek için kurduklarını bildirdiğim büyük üniversitenin felsefe ve tıp fakülteleri de faaliyete geçmiştir.

Profesörler Avrupalıdır, fakat son günlerde Avrupa kültürü üzerine yetiştirilmiş kabiliyetli yerlilerden de bir kaç doçent tayin edilmiştir. Bunlardan biri imparator Haile Selâsiyenin damadı Ras Fasadır. İtalyanlar onu yüksek maaşla ahlâkî limler kürsüsü doçentliğine tayin etmişlerdir.

Yeni doçent ilk dersini ana yurda ve ırktaşlara vefa ve sadakat mevzuuna hasretmiştir.

Üniversite bu fakülteye yeni doçentler almak için bir müsabaka imtihanı açmıştır.

İtalya - Habeş harbinini içyüzü

Yazan : Fiske

Gazetelerde (Süel muharririmiz) adı altında İtalya - Habeş harbine dair yazılan atmasyon makalelerin aslı çıkmadığı malûmdur. Bu gibi meselelerde ciddiyetine hiç kimsenin şüphe edemiyeceği (Akbaba) okurlarını aydınlatmak için İtalyan - Habeş harbine dair askerî hakikatleri yazmayı (Süsel muharrir) i (Fiske) ye bırakmıştır. Bütün harbi umumî esnasında eski harbiye nezareti levazım şubesinde yazıcılık eden arkadaşımızın bilgi ve ihtisasına hiç kimse itiraz edemez.

Süel muhabirimiz, bu sırada Efganistandan Hindistana giden tarihçi Bay Emin Âliyi (hususî muhabir) tutmuştur. Harp hareketlerini görmek üzere Bay Vecihinin tayyarelerinden birine binerek muharebe meydanına gitmiştir. Yazılarını telsiz telgraf, telsiz telefon ve sair bütün vasıtalar bize bildirecektir. Aldığımız bir haftalık haberleri tarih sırasile neşrediyoruz:

*

Süsel muharririmiz bildiriyor:

Adisababa (11 teşrinievvel - Telsiz telefon) — İtalyanlar hapı yutuyor, Habeşliler dört koldan (Oval Oval) e hücum ettiler. Beşinci kol da Ras Maymun'un kumandası altında arkadan geliyor.

İtalyan gazetelerinin yazdığı gibi Habeşistanın can noktası (Adua) değil, (Oval Oval) dır. Burası Habeşistanın kırk kilometre şarkı cenubîsinde (3000) rakımlı bir tepe üstünde bulunuyor.

Harrar (12 teşrinievvel, telsiz telgraf) — Şimdi hususî muhabirimiz Emin Âliden aldığım bir haberde yüz bin kişilik bir Habeş ordusunun Ras (okunamamıştır) kumandası altında (Oval Oval) a doğru hareket ettiği bildiriliyor. Eğer bu ordu, Ras Maymunki ile iltisak peyda eder de şimali garbîden İtalyanları sarmaya başlarsa İtalyan kuvvetlerinin teslim olmak veya denize dökülmekten başka yapacağı iş kalmıyor.

Akbaba — Hangi denize? Muharririmiz çok uzakta olduğu için bunun hangi deniz olduğunu sormaya imkân bulamadık.

Kalavala (13-14 teşrinievvel) — Habeşliler müthiş bir gece baskını yaptılar. İtalyan siperlerindeki telörgüleri dişlerile kesiyorlar. Atılan bombaları yuttukları için bu silâh Habeşlilere karşı tesirsiz kalıyor.

Kalavala (14 teşrinievvel) — Vaziyet değişti. Şimdiye kadar hiç tayyare görmemiş Habeşliler İtalyanların tayyare taarruzu karşısında şaşırdılar. Tayyareleri kuş sanarak yakalamak için atmaca uçuruyorlar. Bittabi para etmiyor. İtalyanlar zehirli gaz kullanıyorlar.

Adisababa (15 teşrinievvel) — Harp hukuku hilâfına İtalyanların zehirli gaz kullandıklarını protesto için Habeşliler burada büyük bir ateş yaktılar. Şayet Cenevredeki (Cemiyeti Akvam) azaları bunu görür de işin farkına varırlarsa İtalyanların işi bitti.

Adisababa (16 teşrinievvel) — Habeş başkumandanının babası tuttu ve Musolininin tayyaredeki oğlile damadını yakalarsa her ikisini de pişirmeden yemeğe ant içti.

Adisababa (17 teşrinievvel) — İmparator, bugün sarayın balkonundan sulh kongresine güvercin postasile bir mektup daha uçurdu. Yalnız mektup Habeş dilile yazıldığı için Cenevrede bu mektupların lisaniyat âlimleri tarafından okunup anlaşılması çok uzun sürecektir.

Makalle (18 teşrinievvel) — İtalyan kuvvetleri her taraftan ilerliyor. Maamafih Ras Sayyumun cenupta kurduğu pusuya düşerlerse vaziyet Habeşliler lehine olacaktır.

Roma (19 teşrinievvel) — Bir İtalyan kolordusu gaip. Şimdiye kadar bütün araştırmalara rağmen izine tesadüf edilemiyor.

Roma (19 teşrinievvel) — Bütün Habeş kumandanlarının İtalyan tarafına geçtiği bildiriliyor.

Lâhur (19 teşrinievvel, hususî muhabirimizden) — Habeş kumandanlarının İtalyan tarafına geçmesinin Avrupalılarca bilinmiyen Habeşlilere mahsus bir harp haddıası olduğunu mahallinden tahkik ettim.

Vaşington (19 teşrinievvel) — Habeşlilere yardım etmek üzere buradaki otellerde garsonluk eden zencilerden mürekkep bin kişilik bir kuvvet toplanmıştır. Fakat bunların silâhlarından başka yol paraları da olmadığı için Habeşistana gitmekten vazgeçmişler, otellerine dönmüşlerdir.

Adisababa (20 teşrinievvel) — İmparator İtalyanlara bir karış toprak bırakmamağa yemin etti.

Roma (20 teşrinievvel) — Musolini de aldığı yerleri geri vermemeğe yemin etti. Hangi tarafın daha büyük yemin ettiği hakkında (Cemiyeti Akvam) da bir tahkik heyeti teşkil etti.

Roma (22 teşrinievvel) — İtalyanlar zaptettikleri köylere dikilmek üzere bin tane abide ile bir o kadar takzafer yola çıkardılar.

Adisababa (23 teşrinievvel) — Habeşliler muharebede galip olduklarını ilân ediyorlar.

Roma (24 teşrinievvel) — Musolini galibeyetin mutlak olarak İtalyanlarda olduğunu söyledi.

Cenevre (25 teşrinievvel) — Cemiyeti Akvam bu mesele halledilmeden sulh teşebbüslerine girişilemiyeceği için beş kişilik bir komisyon teşkil ederek mahallinde tahkikat yapılmasına karar verdi.

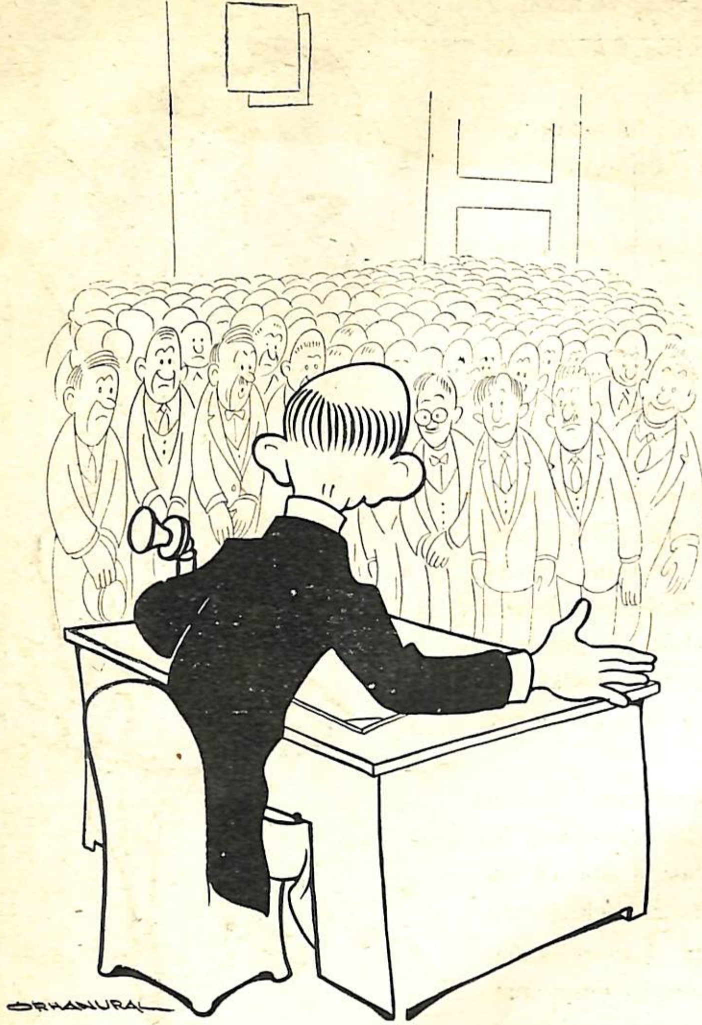
İstanbul (Anadolu Ajansı) — İtalya - Habeş harbinin arsıulusal gazeteciler sendikası tarafından mühim bir para mukabilinde gazetelerin satılması için ajanslar tarafından uydurulmuş olduğunu Anadolu Ajansı beyana mezundur. İtalya Habeş arasında şimdiye kadar dostane münasebata halel gelmemiştir. Geçen pazar günü İtalyan maslahatgüzarı yemeğini imparatorun sarayında yemiştir. Şimdiye kadar neşredilmiş olan bütün haberler tekzip olunur.

Akbaba — Artık yapacak bir iş kalmadığından bir haftadanberi Büyükadadan harp haberleri yollamakta olan süel muharririmizi geri çağırdık.

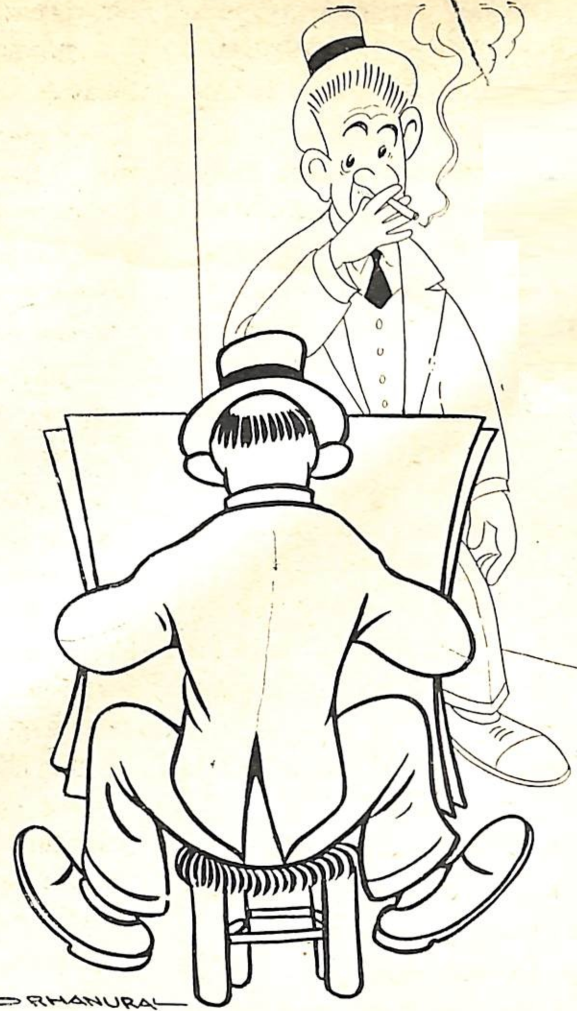
— Sayım günü gelen memur o kadar nazik, o kadar nazikti ki.. Yaşımı sordu.. (Yirmi....) derken hemen yazdı. Alt tarafını beklemedi bile!..

Gazetelerden: [On kâtiplik için 300 kişi müracaat etti!.]

Müdür — Şimdiye kadar ne *ile* geçiniyordunuz?.
İşsizler — Ümitle!..

Olmadıkları bir bu kaldı!

— Bir kaç bayan, itfaiye zabiti olmak istemiş!
— Aman birader, onların söndürmelerinden vazgeçtim.. Yakmasınlar kâfi!..

KORKUNÇ FAL

İki nişanlı balkonda yanyana mehtabı seyrediyorlardı. Kız mahzun ve düşünceliydi. Erkek bunun sebebini sordu:

— Bu durgunluğunuz aklıma başka şeyler getiriyor. Acaba benimle evlenmekten memnun değil misiniz? dedi.

Genç kız omuzlarını silkerek gülümsedi:

— Hoşuma gitmeseydiniz sizinle nişanlanmazdım, dedi, yahut ta nişanınızı geri verirdim. Olur biterdi. Yalnız bir şey var.

Erkek merakla gözlerini açtı:

— Sorunuz.

— Ben size bütün mazimi anlattım. Fakat siz kendi maziniz hakkında hiç bir şey söylemediniz. Kimsiniz? Nereden geliyorsunuz? Bu zamana kadar hayatınızı nasıl geçirdiniz? Bunlar hakkında hiç bir fikrim yok... Yalnız tahsil ve terbiyesi ve kazancı yolunda terbiyeli bir insan olduğunuzu biliyorum. Bir de iyi bir kalbiniz olduğunu zannediyorum.

Erkek gülmeğe başladı:

— Bunlar mesut olmak için kâfi değil mi? Maziyi karıştırmak neye yarar?

— Bunun bir kadın için ne kadar mühim olduğunu bilemezsiniz.

*

Bu sefer de erkek düşünüyordu. Nihayet kararını verdi:

— Mazim hakkında size gene bir şey söylemiyeceğim. Fakat isterseniz istikbalimi haber vereyim, dedi.

— Onu nereden biliyorsunuz?

— Fala inanır mısınız?

— Modern bir genç kızın fala inanacağını nasıl aklınıza getirirsiniz? Ötede beride gizli fal bakanlar sırf para hatırı için insan aldatan bir takım serserilerdir. İstikbali olduğu gibi gören ve söyliyen falcı pek azdır.

— İşte ben de hakikati olduğu gibi söyliyen bu pek az iyi falcılardan birini arayıp buldum ve avucuma baktırarak istikbalimi söylettim.

Genç kız merakla kaşlarını kaldırdı:

— Aman söyleyiniz rica ederim, dedi.

Erkek nişanlısının ellerini avuçları içine aldı, yüzünü yüzüne yaklaştırarak anlatmağa başladı:

— Falcının anlattığı şu: Ben günün birinde bir genç kız tanıyacak, onunla evlenmek hevesine kapılacakm

şım. Kız iyi bir kızmış; benden evvel bir kaç ufak aşk macerası geçirmiş amma ehemmiyetli şeyler değilmiş...

Genç kızın elleri ve gözleri hafifçe titredi:

— Sakatlık buradan başladı. Falcınız utanmadan elin namuslu kızlarına iftira ediyor.

— Falcı kızın namusuna dair ehemmiyetli bir şey söylemedi... Sade hafif tertip üç beş kur... Ne olur canım? Her ne ise mesele orada değil... Falcı «bu kızla altı ay kadar gayet iyi yaşıyacaksın. Birbirinizi seveceksiniz. Fakat altı ay sonra aranızda kavgalar çıkmağa başlıyacak» dedi.

— Peki sebebini de söyledi mi?

— Kız fazla lüks düşkünü imiş. Etrafa boş yere avuç avuç para dağıtmayı severmiş...

— Bırakın şu falcıyı canım... O da münasebetsizin biri...

— Arkasını söylemeyim mi?

Genç kız hiddetle merak arasında kararsız bir vaziyette kalmıştı.

— Söyleyin bakalım.

— Falcı dedi ki: Sen bunlara da katlanacaksın... Fakat günün birinde bir hastalık başlıyacak... Fena bir göz hastalığı...

— Sizin gözünüz mü?

— Hayır karımın gözü... Bu hastalığı geçirmek için varımı yoğumu sarfedecekmişim, karımı yabancı memleketlere götürecekmişim. Fakat bunların hiç biri kâr etmiyecekmiş. Karımın bir gözü kör olacakmış...

Genç kız ellerini nişanlısının elinden kurtararak ayağa kalkar:

— Bunlar nasıl sözler rica ederim.

— Falcının sözleri... Doğru çıkacağına yüzde bin emin olduğum sözler...

— Siz deli misiniz rica ederim.

— Kızıyorsanız susayım.

Genç kız acı acı güldü:

— Bilmeden başımızı nasıl derdlere sokuyormuşuz da haberimiz yokmuş.. Başlamışken tamamlayın bari...

— Yanıma oturmaz mısınız? Elinizi gene elime vermez misiniz?

— Lüzumu yok... Böyle daha iyi...

— Falcının söylediğine göre ben karıma körlüğünü hissettirmemek için elimden geleni yapacakmışım. Fakat o inadına gururlaşacakmış. Üç sene bir cehennem hayatı yaşıyacakmışız.

— Bunları biliyorsunuz da neye evlenmeğe kalkıyorsunuz?

— Kaderin önüne geçilir mi iki gözüm... Fakat neticeyi dinleyin... Netice gayet iyi...

— Karınızın gözü tekrar mı açılacakmış?

Erkek meyus bir tavır aldı:

— Heyhat.. Kapanan göz bir daha açılır mı? İyilik sırf benim için...

— Ne demek?

— Bu hal zavallı karımın sinirlerine o kadar dokunacakmış ki nihayet delirecekmiş. Bir gece çırçıplak oynıya oynıya sokağa fırlıyacakmış. Bekçilere yakalatıp timarhaneye gönderecekmişim. Yapılan bütün tedavilere rağmen kafasını duvarlara çarpa çarpa ölüp gidecekmiş!

Genç kız sapsarı kesilmişti; nişan yüzüğünü parmağından çıkarmış, bu idraksiz adamın kafasına atacak vaziyette, hikâyenin sonunu bekliyordu.

Erkek — Dünyada bunun kadar keskin falcı görülmediğine emin olun.. Bu vakalar beni de çok yorup hırpaladığı için karımın ölümünden sonra kendimi Avrupaya atacak ve bir sene sinirlerimi tedavi ile meşgul olacakmışım. Falcı sonra tekrar memlekete döneceğimi, birinci karımdan çok daha güzel ve iyi bir kızla evleneceğimi ve son derece mesut bir hayat geçireceğimi söyledi... Frenklerin dedikleri gibi fırtınadan sonra güzel hava... İşte istikbalimin hikâyesi...

Genç nişanlısı öfkesinden kekeliyerek:

— Allahtan korkmaz, dedi, fala inanmıyorsan ne diye bu çiğ lâkırdıları söylüyorsun. İnanıyorsan ne diye benim başımı ateşe yakıyorsun... Al şu yüzüğünü de bir daha buralarda görmiyeyim.

Erkek hiç sükûnetini bozmadan gülümsedi:

— Bu falın size şümulü yok, dedi, gözü kör olarak ölen benim ilk bedbaht karımdı. Mazimi öğrenmek istediniz de size onun hikâyesini anlattım. Dul bir adam olmamı mâni telâkki etmezseniz ikinci mesut zevce siz olacaksınız.

Ağustos böceği

Muallimler albümünden:

Askerlik muallimi : Kenan

Muallimler albümünden:

Kimya muallimi : Kasım

Erkek — Güzelim, seni gördükçe Greta Garboyu, Marlen Ditrihi, Marte Egeri görmüş gibi oluyorum!

Kız — Öyle ise sinemaya vereceğin paraları bana ver!

AYDABİR

Üçüncü sayısı 1 teşrinisani cuma günü çıkıyor.

BU SAYIDA ŞU İMZALAR VAR:

Peyami Safa — Faruk Nafiz — Reşat Nuri — Orhan Seyfi — Halit Fahri — Sabahattin Ali — Ekrem Şerif — Halide Nusrat — Abdülfeyyaz Tevfik — Ahmet Refik — Sermet Muhtar.

BİR ANKETE CEVAP VERENLER:

Hüseyin Cahid — Ağaoğlu Ahmet — Fazıl Ahmet — İzzet Melih

Sayım gününü

20 ilkteşrin pazar, sayım günü rimizin bazı meşhurlarına, bir yazı tının duygularını sorduk. Aldığımız

Halil Lûtfi

Son Posta sahiplerinden, en meşhur muktesidimiz Halil Lûtfi, matbaadaki odasında oturmuş, elinde kâğıt kalem, aylık kazancını günlere, günlükleri saatlere, saatlikleri dakikalara taksim ede ede, bir saniyesinin değerini bulmaya çalışıyordu. Beni görünce:

— Vakit nakittir, dedi.. Çabuk sor, çabuk süleyim, çabuk git!

— Teşekkür ederim misafirperverliğinize üstat, dedim.. Ricam şu: Sayım gününü ne yaparak geçirdiniz?

— Sayarak..

— Ay, siz de mi sayım memuru idiniz?

— Yok be canım.. Haçan kapadım kapıcağızımı, açtım kasacağızımı, saydım paracıklarımı...

— E, bu beş dakikalık iş.. Sonra?..

— Beş dakikalık mı?.. Çucuksun be Akbaba.. Benim kasam senin kesen değil ki, beş dakikada, beş saatte sayılmakla içindekiler bitsin!

Mithat Cemal

Şair Mithat Cemali yatakta buldum.

— Geçmiş olsun üstat...

— Eyvallah efendim.. Sormayınız, rahatsızım: Galiba paltomun bir düğmesi açık kalmış, üşütmüş müyüm, nedir?.. Hararetim otuz altıdan aşağı düşmüyor!

— Sayım gününü nasıl geçirdiniz üstadım?

— Bütün günlerim gibi: Istakoz yiyerek ve romanımı yazarak!.. Müsaade buyurursanız biraz okuyayım...

Üstat, yazıhanesinin gözünden yedi sekiz defter birden çıkarırken ellerine sarıldım:

— Teşekkürler ederim lûtfunuza.. Rahatsızsınız.. Yorulmayın.. Bir başka gün inşallah!

Mahmut Yesari

— Sayım gününü nasıl mı geçirdim?.. Sorma birader.. Akşamdan, yarım okkalık bir şişe almıştım.. Hesabı yanlış tutmuşum meğer.. Saat on iki olmadan bitmez mi?.. Kadehi kok-

...nasıl geçirdiler?

...dü. O gün, herkes evinde oturdu. Şeh... ...nızı gönderip, bu bir günlük ev haya... ...cevapları birer birer yazıyoruz.

ladım, olmadı.. Şişeyi çalkadım olmadı.. Dolapları karıştırıp kıyıda bucakta kalmış içilecek bir şey aradım, yok. Alimallah, top patlayıp ta kendimi sokağa atıncaya kadar çıldırıyordum az daha!..

Nazım Hikmet

Kasketini sol kaşının üstüne yıktı, tıraşı uzamış çenesini kaşıdı ve yumruğunu masanın üstüne indirdi:

— Peyami Safayı da saydılar mı dersiniz acaba?..

Düşündü, yutkundu ve narayı attı:

Sayım.. Sayım.. Sayım..
Haydi, gene susayım!..

Meşhedi Cafer

Meşhedi, bir elinde çay fincanı, öbür elinde nargilenin marpucu, keyif çatıyordu:

— Merhaba Meşhedi..

— Eliyçüm selâm menim çığı çığı dadaşım.. İlle nicesen?.. Yahşisen!

— Teşekkür ederim..

— Özümü ziyaretten maksadın nedi?..

— Bir şey soracağım..

— Sor ki diyem!

— Sayım gününü nasıl geçirdin?

— Kavga etmekle!

— Kiminle?

— Sayım memurlarile..

— Neden?

— Sorma gardaşim.. Lâf anlamaz kişilerdi.. Gapum çalıp sordular:

«— İsmin nedi?

«— Meşhedi!

«— Gaç kişisiniz?

«— Min...

«Heyretle yüzüme bahtılar:

«— Bin mi diyersen?

«— Beli.. Min kişiyem!

«— Canım, bin kişi bu haneye sığar mı?»

Ben de memura hak verdim:

— Doğru söylemiş ya... Sizin evde bin kişi değil, bir kişi var..

Meşhedi, hiddetle ayağa kalktı:

— Behey hane harap, Meşhedi, yek başına min kişiye bedeldi, da...

Çimdik

Doktor — Kalbiniz çok kuvvetli, çok sağlam..
Kız — Tabiî, içinde bir alay sporcu var!

Boğaziçinde

Eski saz âlemleri, mehtap eğlenceleri

AYDABİRİN ÜÇÜNCÜ SAYISINDA

Şair Leylâ, Boğaziçinde geçen eski saz, mehtap, şiir ve aşk âlemlerini anlatıyor!

SAÇLARI DÖKÜLENLERE MÜJDE!

Dökülen saçları çıkaran bir ilâcın kâşifile konuşmalar...

Boks

Boks şampiyonunu hastahaneye getirdiler, kendinden geçmiş bir halde bir yatağın üstüne uzattılar.

Biraz sonra hastanın koltuğuna koyduğu termometreye bakan doktor heyecana kapıldı, yanında duran bir arkadaşına:

— Fena, dedi, ateş kırk bire yaklaşıyor.

Şampiyon gözlerini açtı:

— Dünya rekoru kaç derecede doktor, dedi..

Jımnastik

— Doktor bana güzel bir spor tavsiye etti. İnsanın yağlanmasına katiyen mâni oluyor.

— Güç mü?

— Hayır çok kolay... Göğdeyi sağa sola, ileriye geriye eğmek, başı gene sağa sola çevirmekten ibaret.

— Bari bir tesiri görülüyor mu?

— Lokantada garsonun tam başınızın üstünden tabak geçirdiği saniyede yaparsanız görülüyor.

Futbol

İhtiyar tarih âlimi kütüphanesinde tetkikat ile meşguldü. Çocukları içeri salonda radyoda verilen bir futbol maçını takip ediyorlardı.

Bir aralık âlimin kulağına «Goool» diye bir ses geldi; arkasından dehşetli haykırışmalar, patırtılar...

Tarihçi hayretle başını kaldırdı:

— Gol Fransa olacak. Galiba gene şimalden Fransaya bir akın oluyor, dedi.

Deniz

— Deniz banyosunun her bünye üzerinde ayrı tesiri vardır. Yüzme bazı vücutlara yarar, fakat ekserisi natoralara iyi gelmez.

— Hakkın var doktor. Plâjda geçirdiğimiz bu yaz sonunda karım romatizmadan yorgan düşek yattı; oğlum bir kocalı karı ile kaçtı. Nerede olduğu malûm değil. Yalnız kızım iyi bir koca buldu.

Atlama yarışı

— Benimle iftihar etmelisin baba. Atlama yarışlarında gene birinci geldim...

— Elbette iftihar ederim evlâdım.

— Biliyor musun bir sıçrayışta kaç metre atlıyorum.

— Biliyorum çocuğum. Fakat keşke şu geçen iki yıl içinde bir zahmet edip birinci sınıfın kapısından karşıdaki ikinci sınıfın kapısına da bir atlayıvereydin.

AYDABİR

Üçüncü sayısındaki yazılar:

KARL MARX
Ve
NAMIK KEMAL

TÜRK OKLARI

KAÇIRILAN FIRSATLAR

KÖPRÜ ALTI

Hikâyeler, şiirler, mülâkatlar
Renkli resimler

Atış dersi

Kalabalık bir bayram günü... İki talebe nişancı dükkânının tezgâhına dirseklerini dayamış, karşıdaki resimlere tüfek atıyorlar...

İkisi de beşer altışar defa tüfeklerini doldurup boşalttıkları halde elân resimlerde bir hareket yok.

Bir kaç adım öteden talebelerini seyreden muallim hiddetle yaklaşıyor:

— Derslerde ne kadar kabiliyetsiz ve dikkatsizseniz bunda da öyle imişsiniz, diyor.

Sonra talebeden birinin dolu tüfeğini elinden alıyor, gözünün birini kapıyarak nişan alıyor ve söyleniyor:

— Nişan almadan tüfek atıldığı nerede görülmüş?

Bu esnada tüfek patlıyor. Netice sıfır...

Muallim istifini bozmuyor:

— İşte sen böyle yaptığın için vuramadın, diyor ve bu defa öteki talebenin tüfeğini alıyor. Ateş ediyor. Fakat netice gene sıfır.

Muallim gene bozulmuyor:

— İşte sen de böyle yapıyorsun ve tabiî vuramıyorsun, diyor.

Fakat nişan merakı onu da sarmıştır. Cebinden beş kuruş çıkarıp tezgâhın üstüne atarak bir tüfek daha doldurtuyor. Bu defa kurşun nasılsa yerini bulmuş, resimlerden biri sallanmağa başlamıştır. Muallim tüfeği bırakarak:

— İşte ben de böyle attığım için vurdum; biraz dikkat meselesi diyor ve kollarını sallıya sallıya uzaklaşıyor.

— Beyefendi, bir alacaklı geldi..
— Payını ver!

KARA KAPLI KiTAP

Kasapzade Bursavî Hacı Kasım Efendi kasabaya kadı olarak geldiği zaman ilminin şöhreti hemen her tarafa yayıldı. Başında gayet biçimli sarılmış tabla kadar bir sarık, sırtında elma kürk, elinde kuka tesbih çarşıdan geçerken herkes hürmetle ayağa kalkıyordu. Kadı efendi, halka güler yüz gösteriyor, içlerinden bir maslahat sormak istiyenleri can kulağile dinliyordu. Bazı kurnazlar, kadının ilmini denemek için, karışık şerî meseleler soruyorlardı. Kasapzade Hacı Kasım Efendi, fikrini söyledikten sonra azametli bir tavır alıyor:

— Fakirin reyi bu merkezdedir. Feemma hiç bir şüphe ve tereddüt kalmaması isteniyorsa bir defa da kara kaplı kitaba bakarız!

Diyordu. Kara kaplı kitap, bütün müşkülleri halleden bir kuvvetti. Onda şüphe, ve tereddüt edilemezdi. Ne diyorsa o olurdu. Maazallah onun hükmüne inanmamak dinden çıkmak, Allahın emrini dinlememek gibi bir şey olurdu.

Mahkemede bir dava esnasında tereddüt hâsıl oldu mu Kasapzade kâtibe emreder:

— Molla getir, bakalım şu bizim kara kaplı kitabı!

Der. Raftan hürmetle inen eski kitabı üç defa öpüp başına koyduktan sonra açar, bir sahifenin üstüne parmağını koyup düşünür, ondan sonra reyini verirdi. Herkes, kitaptan çıkan hükmü şeriatin bir emri addederek razı olurdu. Arada kara kaplı kitap olmasaydı, Kasapzadenin bir çok meselelerde tarafgirlik ettiğine hükmetmek icap edecekti.

Meselâ: Bir arazi meselesinde tarlanın içinden su geçen, mahsuldar taraf varislerden, kadıyı evinde bir kaç defa ziyaret eden Osman Ağaya düşmüştü. Öbür tarafa düşen parça bunun yanında pek değersizdi. Eğer işin içinde kara kaplı kitap olmasaydı, iki mirasçı arasında kızılca kıyamet kopacaktı. Fakat hüküm kara kaplı kitaptan çıktığı için itiraz edilemedi. Kara kaplı kitap şöyle diyordu:

(Mai cari gayri kabili taksim olduğundan varislerden müteveffaya sinnen daha yakın olana bırakılır).

Kasapzadenin ilmini kıskananlar ona iftira etmekten geri durmuyorlardı:

— Cahil.. Rüşvet yiyor.. Yanındaki molla ortağı..

Diyorlardı. Amma, bunu söyliyenler binde bir yoktu. Ötekiler:

— Hâşâ sümme hâşâ; şeriat hata eder mi ki? Herif, kara kaplı kitap ne derse onu yapıyor!

Diye cevap veriyorlardı. Kadı kara kaplı kitabı indirdi mi, babası mezardan çıksa dinlemiyor, reyini gerek lehte, gerek aleyhte dobra dobra söylüyordu. Hattâ bir sefer, saraydan iltimas getiren bir ağanın davasını reddetmiş:

— Bunu ben söylemiyorum, kara kaplı kitap söylüyor! diye bağırmıştı.

Bir defa az kalsın, Kasapzadenin adaletinden şüphe edilecekti. Esma kızı Ayşenin kocası harpte ölmüştü. Bütün mallar kendisile ortağı Sultana kalmıştı. Esmanın bir oğlu vardı, ortağının çocuğu olmamıştı.

Ayşe, Kasapzadeyi sık sık ziyaret ediyordu. Hattâ Kadının ilmini kıskananların sözüne bakılırsa, aralarında çok şeyler olmuştu. Amma, bütün bunlar Kasapzadeyi kıskananların iftirasıydı.

Ayşe, ötede beride gevezelik ediyordu:

— Bütün mallar benim.. Sultana bir uyuz keçi bile vermen.. Kadı Efendi sağ olsun..

Diyordu. İş mahkemeye düşmüştü. Sultan, kocasından kalan malları Ayşenin zaptettiğinden şikâyet ediyordu.

Ayşe; şımarık, arsız bir tavırla:

— Elbette alırın.. Benim aslan gibi çocuğum var! diyordu.

Mahkemeye halk birikmişti. Neticeyi merakla bekliyorlardı. Herkes Ayşeyi kadının himaye ettiğini söylüyordu.

Kasapzade kaşlarını çattı. Şehadet parmağını dudağının üstüne koyarak her ikisine de susmasını işaret etti. Evvelâ Sultana döndü:

— Söyle bakalım hatun. sen müteveffa Hasan çavuşun (kocasının ismi) zevcei medhulün bihasısın değil mi?

Kadın anlıyamadı.

— Ne buyurdun, anlıyamadın!

— Yani şeran zevcesisin değil mi?

— Evet!

Ayşeye döndü:

— Sen söyle bakalım, hatun, müteveffa Hasan çavuşun sen de zevcei medhulün bihasısın öyle mi?

— Öyleyin, hem de kocamdan bir oğlan çocuğum var.

— Sus, gevezelik etme!

— Kocanın malları sende mi?

— Evet, oğlanı neylen besleyin.

— Buna bir şey vermedin mi?

— Verdin, iki öküzlen, sekiz dönüm tarla..

— Sen ne istiyorsun hatun!

— Kocamdan kalan malların yarısı benim, onu isteyon...

Kasapzade bir dakika durdu. Düşündü, reyini söyliyecek gibi oldu, sonra vazgeçti.

— İnsan hali bu.. Bir hata etmiyelim. Molla, indir bakalım şu kara kaplı kitabı.

Kitap tozlu raftan hürmetle indirildi. Kasapzade üç defa öpüp başına koyduktan sonra parmağını tükrükliyerek sahifeleri çevirmeğe başladı:

— Miras meselesi.. İki ortaktan birinin çocuğu olursa...

Parmağını sahifenin üstünde dolaştırmaya başladı.

— Ne alır?... Ne alır?... Hah buldum...

Eğilip okur gibi yaptı. Sonra başını kaldırdı.

— Hükmü şerîyi okuyorum:

«İki ortak hatundan birinin bir tıflı gayri murahiki olduğu takdirde malın yarısı hatuna, yarısı çocuğuna bırakılır. Diğer ortağa bir şey verilmez..

Bir saniye durduktan sonra parmağını kaldırdı:

— Feemmâ.. Müstahseni oldur ki ol hatun, diğerine bir miktar nesne hibe ede!

Başını kitaptan kaldırdı:

— Kara kaplı kitabın hükmünü anladınız mı? (Ayşeye döndü). Bütün mal seninle çocuğunundur. Ve lâkin ortağına bir şey vermen sevaptır. İki öküzle tarlayı ona hibe etmiş oluyorsun. Şuna malı meşruundan bir sıpa da hediye ediver.

— Ettim!

Herkes kara kaplı kitabın hükmü karşısında, bu işteki haksızlığı hissetmekle beraber, bir şey söyliyemeden başları önde mahkemeden çıktı.

Kasapzade on beş seneden fazla kadılık etti. Şöhretine halel gelmedi. İlminden bahsedenler:

— Derya!..

Diyorlardı. Bir gün bütün kasabayı müteessir eden bir haber duyuldu.

— Kasapzade kalıbı dinlendirmiş!

Büyük, küçük herkes ona acıdı. Ağızlarda:

— Rahmetli gibi bir âlim daha gelmez! diyorlardı.

Kırk gün sonra Kasapzadenin terekesi yapılıyordu. Çubuklar, tesbihler satıldıktan sonra sıra kara kaplı kitaba geldi. Azıcık okuyup yazma bilenler pey sürmeye başladılar. Kitap 10 altına Hacı oğlu üstünde kaldı. Hacı kitabı eline alınca, Kasapzade gibi üç defa öpüp başına koyduktan sonra açtı. Diğer pey sürenler etrafına toplanmışlardı. İçinden ne çıkacağını bekliyorlardı.

— Acaba hangi fetva kitabıydı? Okuyup bir şey anlıyabilecekler miydi?

Kitabı açtıkları zaman hayret ettiler. Sahifeleri çevirdikçe şaşkınlıkları arttı. Bu bir kitap değil, bir kasap defteriydi. İçinde et ve alacak hesaplarından başka bir şey yoktu. Bir lâhza şüphelenir gibi oldular. Fakat Hacı Osman derin derin içini çekerek söylendi:

— Hey koca herif hey! Bizim gibi kara cahillere sır verir mi? İlmini beraber aldı, götürdü!

Fiske

İki tanelik kutular 7½ kuruştur.

Teessürü umumî!

Şair Necip Fazıl, telâşla İş Bankasından içeri girdi, soluyarak koltuğa çöktü ve esefle elini dizinde şaklattı:

— Monşer, bizim piyesin provaları bir türlü ilerilemiyor..

Sordular:

— Neden?

— Suflör ağlamaktan okuyamıyor ki!

Kontrolör Lûtfullah gülümsedi:

— Desene, senin piyes, teessürü umumî üzerine oynanamıyacak!..

AHRET DÖNÜŞÜ

Akbabanın romanı : 5

Yazan : Ağustos böceği

— Amma diyeceksiniz ki« kanuna muhalif ne olmuş? Ortada asarı tabip raporile sabit darp mı var, cerh mi var, katil mi?..» Bu noktalar da doğru... Fakat bekçiyi tehdit var... Bir inzibat memuruna ağır hakaret var... Hâsılı mahallenin asayişini bozmuş bir hâdise var? Şimdi bunu nasıl kapatacağız?

— ....

— «Bir defalık görmemezlikten geliverin... Bekçi de şikâyetinden vazgeçsin... Mesele kapansın» diyeceksiniz... Biz de sizin memlekete fırçasile hizmet eden muhterem bir ressam olduğunuzu nazarı itibara alarak işi kapatalım... O herif her kimse size düa etsin... Bu mümkün... Fakat mide bulandıran bir mesele daha var... O herif kim?

Murat nasılsa bu suale cevap verdi:

— İlmi diye bir adam? dedi.

— Hay böyle herife İlmi diye ad koyanın Allah belâsını versin... Fakat duuur...

Muavinin gözleri parlamıştı:

— Bu herif gayet iri yarı bir adam değil mi?

Murat başile tasdik etti.

— Boynu biraz yana çarpık... Burnunun üstünde de kıllı kocaman bir et beni var...

— Ressam gene başını salladı.

Muavin ellerini birbirine vurup şaklatarak:

— Yahu ben onu tanırım... dedi, meşhur edepsizlerdendir... Bir de bastıbacak metresi vardır... Şöyle Çinli gibi çekik gözlü, çıkık alınlı bir karı... Yahu siz onu nereden tanıyorsunuz?

Ezkaza ağzından çıkan bir «İlmi» lâkırdısının böyle yepyeni bir meseleye kapı açtığını gören Murat sükûtun faziletine bir kat daha iman etmişti. İlmi ile karısı diye kendine takdim edilen kadın muavinin tarifine tıpı tıpına uyuyorlardı. Amcazade soğukluğundan başka kusuru olmıyan dürüst bir delikanlıya benzerdi. Bu serserileri nasıl olmuştu da misafir diye bir akraba evine sokmuştu? Her halde o da bir aldatılmaya kurban gitmiş olacaktı. Murat bu düşüncelerle için için sarsılmasına rağmen yüzü, maskesi hiç değişmemişti.

Muavin polislere dışarı çıkmalarını, bekçiye de işine gitmesini emrettikten sonra Muradı karşısına oturttu:

— Birader efendi, dedi, sizinle kardeşane konuşacağım. Darılmaca yok... Sırf sizin hayrınız için... Biz sizi namuslu adam diye biliriz... Açık söylemek lâzım gelirse mahalle esnafı sizden şikâyetçi... Öteye beriye çok borç takmışsınız. Amma bu asırda borç namusa muhalif bir şey sayılmaz... Elverir ki işin içinde kast bulunmasın. Yani borçlu bunu adam dolandırmak kastile yapmasın ve eline para geçtiği vakit ödiyeceğine dair olan imanını sağlam tutsun... Evet hepimizin az çok borcumuz var... Demek isterim ki biz zatı alinizi erbabı namustan biliriz, fakat böyle insanları evinize almak cidden size yakışmaz.. Daha açığını söyliyeyim mi? Karının vesikası da vardır. Her halde onları bilmeden evinize almış olacaksınız... Sizin erbabı namustan bir adam olduğunuza eminiz... Beni dinlerseniz bu erazili hemen evden sepetlemenin çaresine bakın... Bizden bu kadar... Çok uykunuz gelmiş... Oturduğunuz yerde uyukluyorsunuz... Hakkınız da var... Saat üç... Nerede ise sabah olacak... Haydi uğurlar olsun...

— 4 —

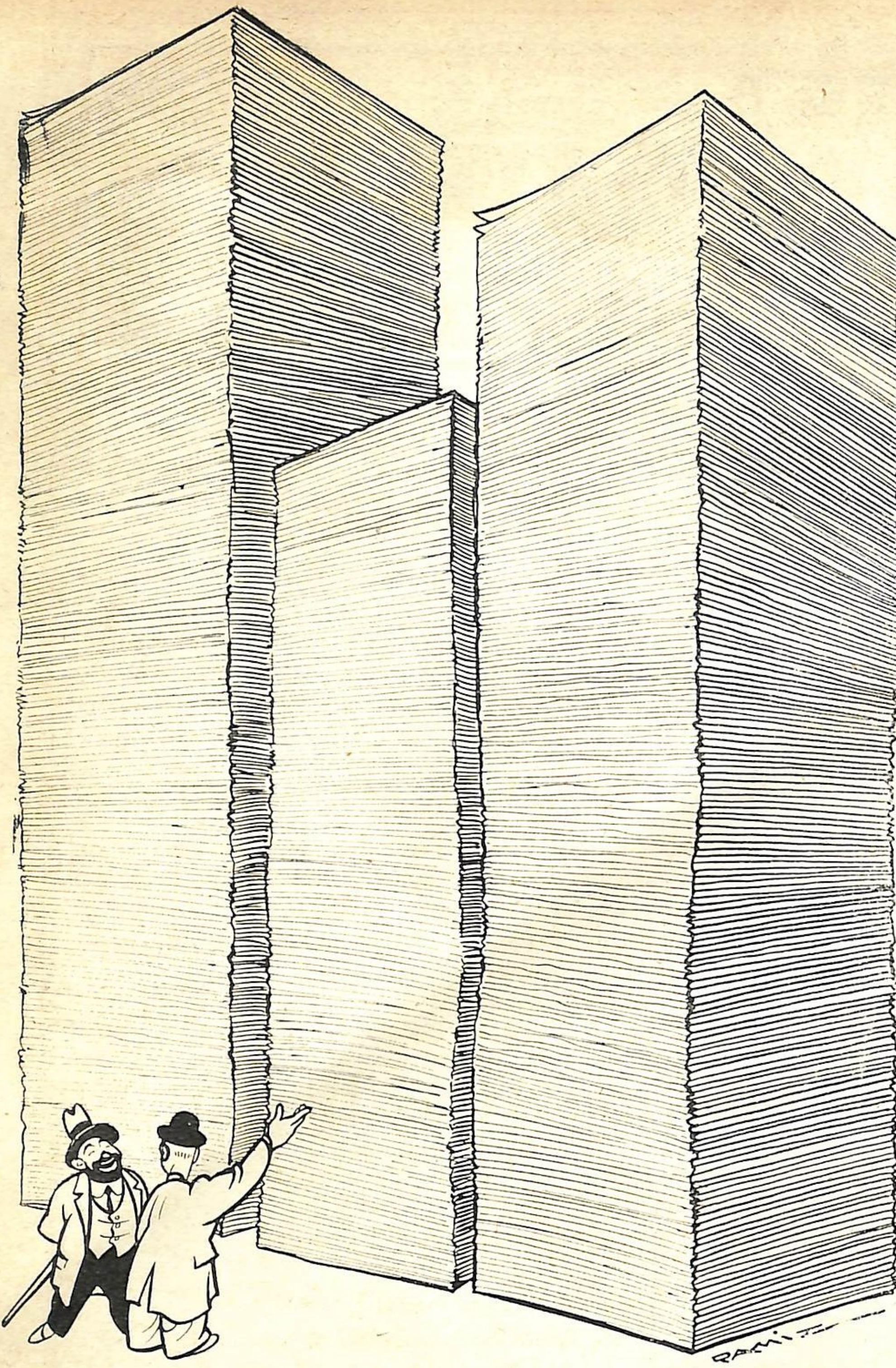
Vakit bu kadar geç olmasa da mahallenin kapalı pencerelerinin birinden bir baş uzansa ve Muradın evine doğru adım adım yürüdüğünü görse onu mutlaka uykusunda dolaşan bir hasta sanacak. Ressam görünüşte sütçü beygirleri gibi hem yürüyor, hem uyuyor. Fakat hakikatte o hayatının hiç bir zamanında bu dakikalarda olduğu kadar uyanık olmamıştır.

Kapının tokmağını çalacağı zaman onun aralık olduğunu görüyor, ayağile iterek taşlığa giriyor. Yukarıda hiç ses sada yok. Merdivenin alt basamağında minimini bir kandil yanmaktadır. Kuyunun yanından geçerken ayağına bir şey takılıyor, eğilip bakıyor: O akşam getirdiği pişmiş kafa... Kediler onu didikleye didikleye buraya kadar getirmişler, kemiklerinin üstünde artık yenecek bir şey kalmadığı için ayak altında bırakıp savuşmuşlar...

Murat gayri ihtiyarî bu kuru kafayı eline alıyor, merdivenden çıkıyor. Yukarıda gördüğü manzara bütün içkili gece âlemlerinin sonunda görülen manzaradır. İlmi ile karısı daha doğrusu metresi yanyana sızmışlar.

Karısı Belkis ile amcazadesi de aşağı yukarı ayni vaziyette... Gecenin büyük yorgunluğundan ve sarhoşluğundan sonra dördü de öyle sızmışlar ki soluk bile aldıkları görülmüyor. Sofanın külüstür dekoru üstünde adetâ bir canlı tablo meydana getirmişler gibi...

Bunların içinde en göze çarpanı İlminin metresi. Kadın biraz evvel iki telli oynarken ceketini, etekliğini at-

— Maşallah, İstanbulda imar eserleri başladı ha?
— Bunlar imar eserleri değil, imar projeleri birader..!

mış, arkasında bir kombinezonla yarı çıplak kalmıştı. Fakat şimdi uyku perişanlığı içinde o kombinezon da ötesinden berisinden sıyrılmış, dilberin görünmiyen tarafı kalmamıştı.

Muradın bir kaç saat evvelki sarhoşluğu ve kadını dizine yatırıp alnına para bastığı dakikalardaki heyecanı dağılmamış olsaydı bu manzaradan kim bilir ne kadar memnun olacaktı.

Fakat onun gözleri bütün bu çıplaklıklar arasında yalnız kombinezondan fırlıyan bahşiş liraları görebildi. Bunlar sekiz on kadar vardı ve ikisi de Muradındı. Karakolda komiser muavininden aldığı izahattan sonra bu paraların bir daha geri döneceğini ummak aptallık olurdu.

Ne garip ve ne hazin talih! Aylarca üzene bezene, süsliye püsliye zihninde bir «Dere kıyısında akşam» tablosu hazırlıyor, yiyeceğinden, tütününden kestiği para ile boya alarak haftalarca çalışıyor, kendince bir şaheser meydana getiriyor. Piç çocuklarını bohçaya sarıp sokaklarda bırakacak virane, yahut cami kapısı arıyan fakir kadınlar gibi o da bu tabloyu günlerce oradan oraya gezdirdikten sonra beş liraya Yahudi Şaluma satıyor. Bu para onun hiç olmazsa bir haftalık nafakasıdır. Fakat kör talih yetişiyor. Paraların üç lirası rakıya, mezeye gidiyor; son kalan iki lirasile hovardalık ediyor, dizine yatan kadının alnına bahşiş yapıştırıyor.

Evet bu sekiz on liradan ikisi kendi parası. Bu paralar görünüşte ne yakın ve ne kolay bir yerde. Fakat hakikatte onlar birer yıldız kadar uzaklara gitmişlerdir.

Murat yüzünü bir türlü liralardan alamıyarak derin bir göğüs geçiriyor. Yarın ne yapacak?

Bir aralık aklına bir şey geldi. Bu iki lira kendinin değil mi? Zaten verirken de şaka diye verdi. Şu halde elini uzatıp geri alıverse hiç bir şey çıkmazdı? Karı zaten Allahın serserisiydi. Ertesi sabah iki liranın eksildiğini nereden farkedecekti. Hattâ kendi yerinde başkası olsa iki yerine beş kâğıt alarak bu gece onların yüzünden uğradığı zararı kapatırdı.

Murat bunları düşündükten sonra ayaklarının burnuna basa basa ilerledi, etrafı gözetliyerek eğildi, elini uzattı.

Fakat tam paraları alacağı zaman parmaklarında adetâ bir felç tutukluğu hissetti ve geri döndü.

Kendi kendine söyleniyordu:

— Vay anasını... Amma tuhaf şey... Âdeta parmaklarım işlemedi. Acaba neden? Yaptığım hırsızlık değil... Bu muhakkak... Ancak şu da var ki hırsızlık değilse jestler neden hırsız jestleriydi? Neden Manakyanın tiyatrosunda uyuyan adamı soymak için pencereden giren hırsız gibi adım attım! sinsi sinsi etrafıma baktım. Parmaklarım aynile hırsız parmaklarıydı. Yankesicilerin kalabalıkta cüzdan çarptıklarını görmedim. Fakat onların tıpkı bu jestle parmaklarını başkalarının ceplerine soktuklarına hiç şüphe yok. Hırsızlık belki pek kötü bir şey değil, fakat gizli para çalan adamın jestleri çok aşağılık, çok iğrenç... Kendi kendimden tiksindim. Haydi diyelim ki paranın yüzü tatlı... Bu çirkinliği görmemezlikten gelerek

elimizi uzattık... Ya ben karının göğsüne elimi sokarken İlmi birdenbire uyanırsa!. Herif gerçi küp gibi sızmış. Bacağından sürüsen, kulağına top atsan ayılacağı yok. Fakat benim aksi talih te malûm. Ya bu esnada herif birdenbire gözünü açar, «vay sen bizim uykumuzdan istifade ederek kadına tasallût etmeğe mi kalkıyorsun?» diye üstüme saldırırsa? Bunlar olağan şeylerdir.

Görüyorsun ya Murat, sen en basit bir hırsızlığı bile beceremiyecek kadar kabiliyetsiz bir adamsın? İnsan sıfatında bir canlı cenazesin!

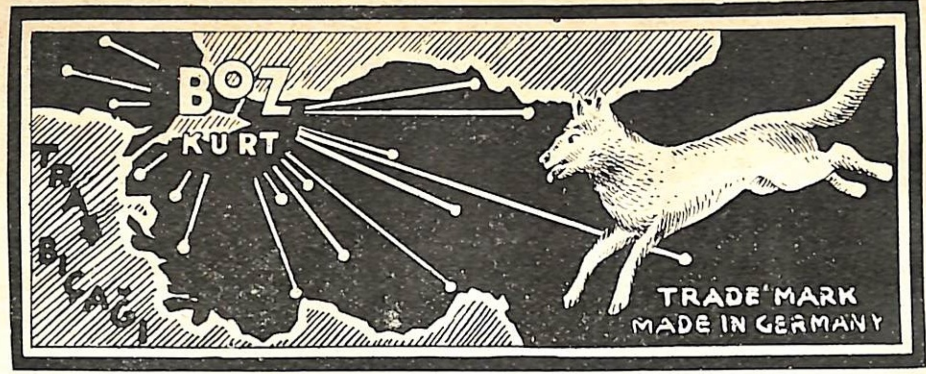
Murat bu monoloktan sonra gözlerini zorla paralardan ayırdı. Fakat kendisi adetâ sofanın ortasına çakılmış gibi dimdik duruyordu. Uyumak, bunlar gibi sızmak, kendini kaybetmek ne güzel şeydi? Fakat o bu gece kafasında duyduğu harikulâde uyanıklığın bir hastalık ateşi gibi bütün vücudunu sardığını anlıyordu. Gözlerini karısile amcazadeye çevirdi. Neden onlar birbirlerine bu kadar yakın yatmışlardı? Kolları birbirinin boynunda imiş te yeni ayrılmış gibi bir tavırları vardı.

Başka bir zamanda olsa Murat bu vaziyetten şüphe etmez, etse bile hemen bir monoloğla kendini azarlar, fena yüreklilikle itham ederdi. Fakat bu harikulâde uyanıklık gecesinde bilhassa İlmi ile metresinin vaziyetleri ona çok garip fikirler ilham ediyordu.

Tesbih gibi parmakları eğlendirecek bir şey olmamakla beraber Murat kuru kafayı nedense elinden bırakmamıştı. Hamletin meşhur sahnesini oynar gibi kafayı sallıya sallıya tekrar acı, karanlık bir monoloğa başladı.

— Şunlara namuslu bir karı koca dediler. İnandık. Gerçi namuslu kaydını ben uyduruyorum, onlar böyle bir şey söylemediler amma karılık kocalık fikrinin içinde de zımnen namus fikri de vardır. Beni bu yalanla aldatan, bu pisliği evime sokan insanların kendi hesaplarına da bir pislik yapabilecekleri neden hatıra gelmesin? Hattâ ben bu amcazadeden daha evvel de şüphelenmeli değil miydim? Allah bilir amma karı galiba beni bu oğlanla aldatıyor? Onlar bu gece karşılıklı bir parti tertip ettiler; beni meyhane miçosu gibi sokaklarda meze aramağa gönderdiler. Karının günahına mı giriyorum acaba? Fakat değil. Belkisin benim yanımda bu adama yaklaşırken suçlu gibi bir tavrı vardı. Amcazade yedi içti; udunu çaldı; beni karakola yollıyarak karıyla yalnız kaldı. Şimdi melekler gibi mışıl mışıl uyuyor. Dudağındaki o kırmızılık ne? Kan olacak değil ya, boya? Ressam gözünden kaçar mı? Boya.. Hem dudak boyası... Biraz eğilip dikkat edersem bir kaç saat evvel Belkisin dudağında gördüğüm boyanın silinmiş olduğunu göreceğime şüphe yok... Demek boya birinin dudağından ötekininkine geçmiş olacak... Eğilip bakayım mı acaba?. Hayır...

(Arkası var)

BOZKURT
Tıraş bıçağı

Millî bir bilgi ile yaptırılmış, malı ve ambalajı itibarile dünyada eşi yoktur.

Hergün aldığınız ve isimlerini anlamadığınız yabancı markalı bıçaklara artık ihtiyaç kalmadı, çünkü BOZKURT bıçağı ihtiyacını görecek, bununla beraber bütün mevcudiyeti seni okşıyacaktır. İSMİ yüce tarihi, AMBALAJI sevgili yurdun, SAHİBİ öz kardeşindir.

Bozkurt Bıçağı ve yenilikleri :

1 — Hiçbir bıçakta bulunmıyan saf İsveç çeliğinden Avrupanın en meşhur bıçak fabrikalarında yapılmıştır.
2 — Sert ve yumuşak sakallar için iki çeşit yapılmış.
3 — % 5 ikramiyelidir, bulacağınız BOZKURT resimli kuponumuzla her satıcıdan bir küçük paket bıçak alacaksınız.
4 — Tıraş olacağınız günler bıçak kenarında yazılıdır.
5 — Bozkurt bıçağı paketleri beşer tanelik yapılmıştır.

Bozkurt Tıraş Bıçağı

Zabitan, memurin, talebe ve bütün Türk gençler ve münevverlerin kullandığı bıçaktır.

Her yerde ısrarla arayın. Her yerde tanesi 5 kuruştur.

Sahip ve deposu:
İst. Fehmi Ardalı ve Mehmet Trigratlı. Tel : 22811.

Toptan satış yerleri:
(İzmir, Kilimciler No. 6 şubemizde.
(Ankara yeni Han Mahmut Nedim.
(Aydın, Ömer ve Kâzım: Aydın.

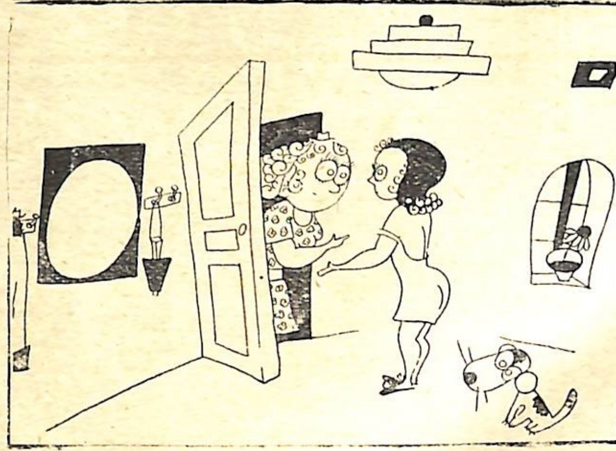
Ecnebi Karikatürleri

Gazeteci — Yaralandığınızı katî olarak yazmıyalım.. Belki tekzip ederler!

[Fransız karikatürü]

— Girmeyim, başka zaman gelirim.. Erkek misafiriniz var galiba!..

[Fransız karikatürü]

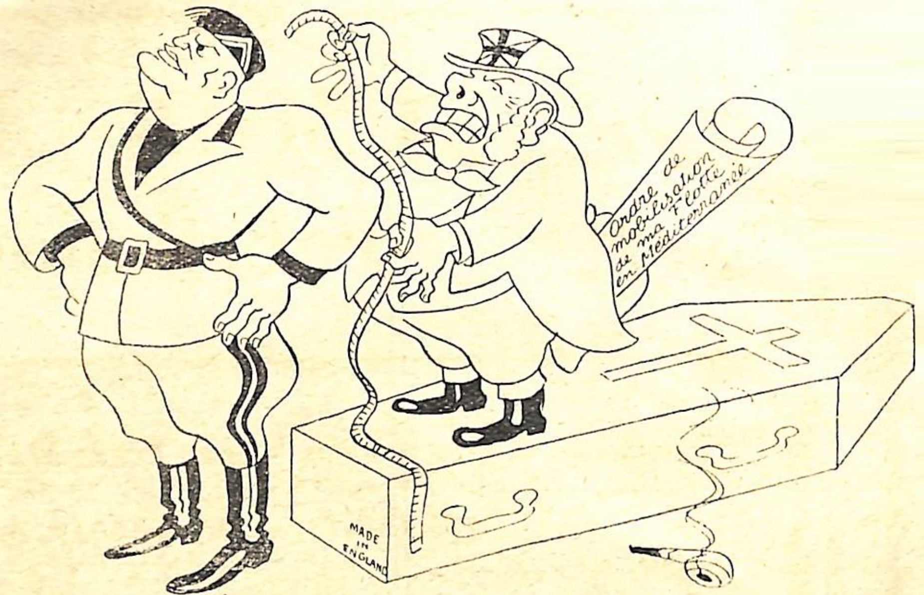
— Yukarıda yağmur yağıyor galiba.. Tayyareci şemsiye açmış!

[İngiliz karikatürü]

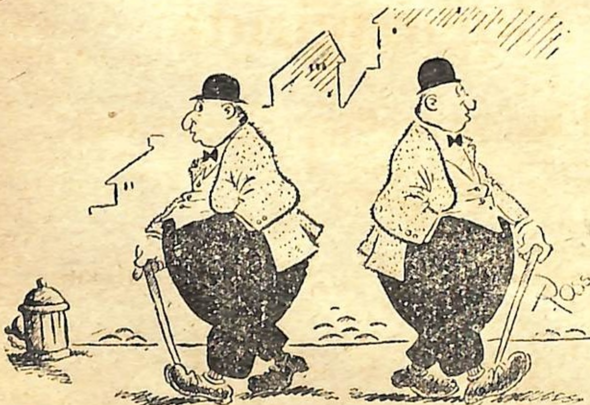
Kız — Size enfes bir eser göstereceğim şimdi!

[İtalyan karikatürü]

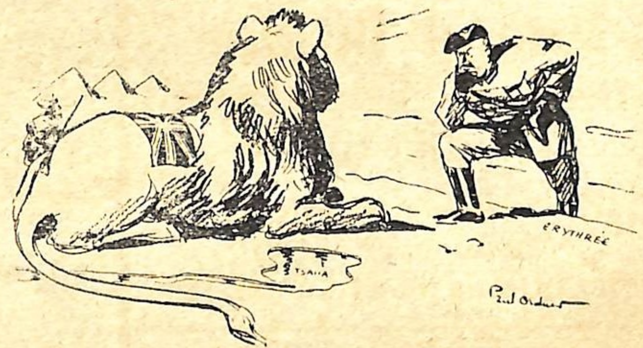
İngiliz — Boyunuzun ölçüsünü alayım!

[Fransız karikatürü]

— Şu enayi suratlı herifi tanıyor gibiyim.. Acaba nerede görmüştüm!..

[Leh karikatürü]

Mısırın yeni Ebülhevli

[Fransız karikatürü]

YERLİ MALLAR

Yerli Mallar Pazarı

Salonlarınız için
Döşemelik kumaş
Almak istiyorsanız!

Kızınıza gelin elbisesi
Zevcenize balo tuvaleti
Yavrunuza şık bir
Rop yapacaksanız !

Kendinize, soğuk işlemez,
Rüzgâr ve kar geçmez,
Solmaz ve tüyü dökülmez
Bir palto lâzımsa !

SUMER BANK
Fabrikalarının

Emsalsiz kumaşlarını satan Yerli Mallar Pazarlarına uğrayınız.

ANKARA, İSTANBUL, GALATA, BEYOĞLU, İZMİR, SAMSUN.

YERLİ MALLAR

HORMOBIN

Ademi İktidar
Bel Gevşekliği ve Sinir
Zafiyetini Giderir

Her eczahanede bulunur.
Kutusu 150 kuruş
Adres : Galata Posta kutusu 1255

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya

Basıldığı yer : AKŞAM MATBAASI

Boğaziçinde

Eski saz ve mehtap eğlenceleri

ŞAİR LEYLÂ

Bu emsalsiz hayatın şiir dolu hatıralarını

AYDA BİR

Mecmuasının üçüncü sayısında anlatıyor.

TELEFUNKEN

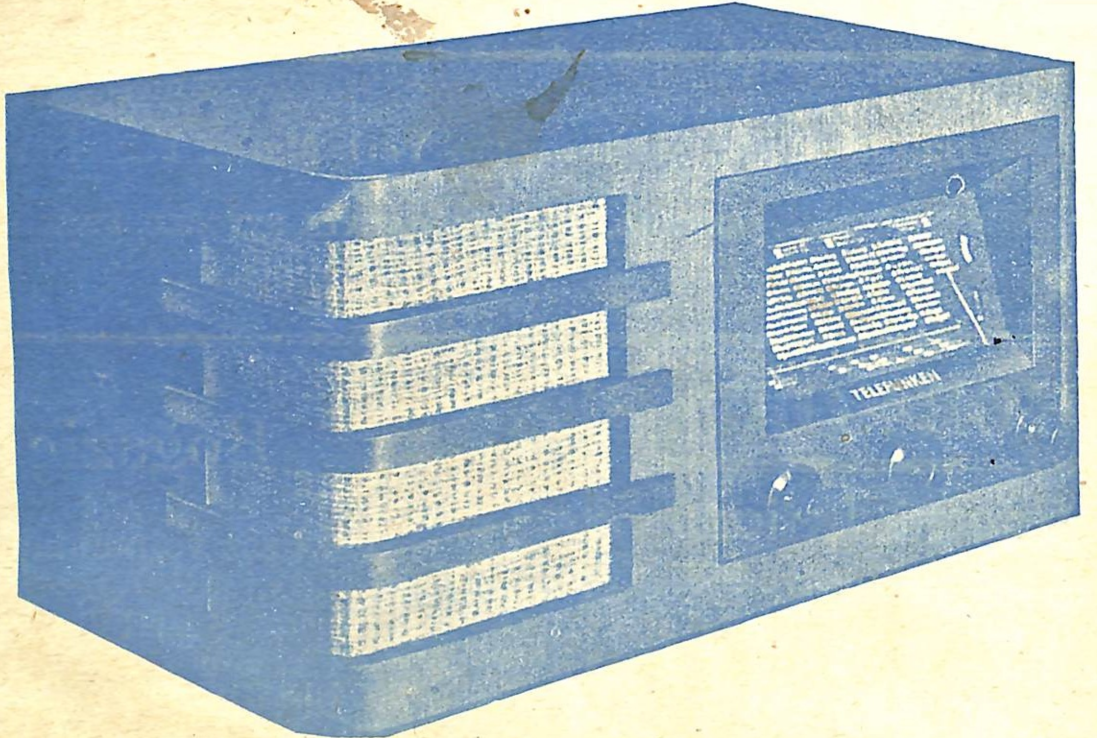

1936

Modeli Yeni Radyoları ile size dünyayı dolaştırıyor ve dünyanın sesini işittiriyor.

Radyolar hakkında şimdiye kadar çok şeyler işittiniz ve hemen hemen hepsini dinlediniz. 1935 modeli yeni TELEFUNKEN Radyosu gördüğünüz ve işittiğiniz radyolarla mukayese edilmiyecek derecede mükemmeldir. Bu iddianın doğruluğunu tastik için TELEFUNKENi behemehal dinlemeniz lâzımdır.

1936

Modeli

TELEFUNKEN

Yalnız randıman itibarile değil, şekil itibarile de bir şaheserdir. Alamıyacak olsanız bile onu gelip görünüz.

BOURLA BİRADERLER ve Ş[ki]

Galata Hazaren Caddesi — Beyoğlu: İstiklâl Caddesi — Ankara Bankalar Caddesi — İzmir: Gazi Bulvarı

Akşam Matbaası